

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎN C H E I E R E

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Stepan Savciuc,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Stepan Savciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actelor
administrative, obligarea recunoașterii valabilității adevărului și obligarea recalculării
pensiei pentru limita de vârstă,
împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2019, Stepan Savciuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Casa Teritorială de Asigurări
Sociale Orhei privind anularea deciziei nr. p-1/19-25 din 18 octombrie 2019 emisă de
Casa Teritorială de Asigurări Sociale Orhei și a deciziei nr. S-2503/19 din 02 decembrie
2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, obligarea Casei Teritoriale de Asigurări
Sociale Orhei și Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recunoașterea valabilității
adevărului nr. 207 din 04 iulie 1990, eliberată de colhozul „Kirov” din s.Bulăești,
r-ul Orhei prin care se confirmă că a activat în calitate de lucrător muzical din anul 1979
până în anul 1988 inclusiv, obligarea efectuării recalculării pensiei pentru limita de
vârstă adăugând vechimea în muncă ca membru al colhozului „Kirov” în perioada
anilor 1979 – 1988.

În motivarea acțiunii Stepan Savciuc a indicat că este beneficiar de pensie pentru
limită de vârstă începând cu 08 septembrie 2012, pentru un stagiul de cotizare incomplet
realizat în perioada până în a.1999 de 13,5 ani și după a.1999 de 4,2 ani, în total
17,7 ani.

Reclamantul a menționat că, înscrierile din carnetul de muncă ce reflectă perioada
de muncă în colhozul „Kirov” și anume perioada 01.06.1980 - 15.08.1988,
de 8 ani 2 luni, nu a fost inclusă în stagiul de muncă și în stagiul de cotizare pentru
calcularea pensiei deoarece în carnetul de muncă este numai o singură ștampilă și

semnătura persoanei responsabile la eliberare, dar la angajare ștampila și semnătura persoanei responsabile în carnetul de muncă, lipsește.

La moment are o pensie de 723,61 lei plus 100 lei suport financiar lunar.

Reclamantul a menționat că, prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 28 februarie 2018 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Stepan Savciuc către CNAS cu privire la includerea perioadei stagiului de muncă, și a fost inclusă lui Stepan Savciuc la calcularea pensiei stagiul de cotizare pentru perioada activată în colhozul „Kirov” din s. Bulăești, începând cu 01.06.1980 pînă la 31.05.1988.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin încheierea din 11 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea de apel declarată de CNAS și a fost casată hotărârea din 28 februarie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, și pronunțată o hotărâre nouă de respingere ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Stepan Savciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la includerea perioadei stagiului de muncă, din motiv că în conformitate cu prevederile pct. 69 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, stagiul de cotizare realizat pînă la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (pînă la 01 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit și că în carnetul de muncă lipsește ștampila și semnătura persoanei responsabile.

Reclamantul a invocat că nu este de acord cu actele judecătorești menționate deoarece carnetul de muncă este autentificat prin ștampilă umedă și semnătură conform actelor normative în vigoare la acel moment, și anume Instrucțiunea privind carnetele de muncă, publicat în buletinul nr. 1 din 1986 a Comitetului de Stat pentru muncă a URSS și Hotărîrea Guvernului nr. 867 din 28.11.1994 cu privire la carnetul de muncă.

Reclamantul susține că, la 15 mai 2019 a luat cunoștință cu adeverința cu nr. 207 din 04 iulie 1990, eliberată de către colhozul „Kirov” din s. Bulăești, r-ul Orhei, prin care se confirmă că a activat în calitate de lucrător muzical din anul 1979 pînă în anul 1988 inclusiv, care include și contul personal cu nr. 504. Această adeverință a solicitat-o de la colhozul „Kirov” în anul 1990 și urma să o prezinte la „RONO” Orhei pentru a fi angajat la lucru prin cumul, însă la acel moment de angajare nu i-a fost cerută adeverința în cauză.

Reclamantul a indicat că adeverința nr. 207 din 04 iulie 1990 este legalizată cu ștampilă pătrată în partea stîngă de sus, înregistrată cu număr de ieșire, la fel este aplicată ștampila rotundă umedă, semnată de către președintele colhozului T.A. Balaban și semnătura contabilului-șef al colhozului V.N. Jantovan.

La 17 mai 2019, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului.

Prin încheierea din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin încheierea din 11 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul a fost considerat inadmisibil.

Reclamantul a menționat că înaintînd cererea de chemare în judecată la Judecătoria Orhei cu privire la includerea stagiului de cotizare, a anexat în calitate de

suport probatoriu înscrierile din carnetul de muncă, autentificate cu o singură semnătură și ștampilă umedă la eliberarea din colhozul „Kirov” s. Bulăești, r-ul Orhei.

Reclamantul la caz, își întemeiază cerințele în baza adeverinței nr. 207 din 04 iulie 1990, eliberate de colhozul „Kirov” din s. Bulăești, r-ul Orhei, prin care se confirmă faptul că a activat în calitate de lucrător muzical din anul 1979 până în anul 1988 inclusiv, și care conține și contul personal cu nr. 504, în baza cărui au fost achitate și contribuții în fondul social. Adeverința în cauză este legalizată cu ștampila pătrată în partea stângă de sus, înregistrată cu număr de ieșire, la fel este ștampila rotundă umedă, semnată de către președintele colhozului T.A. Balaban și semnătura contabilului-șef al colhozului V.N. Jantovan, ambele semnături umede.

În opinia reclamantului, această adeverință are importanță pentru soluționarea cauzei, având putere decisivă fiind legală și eliberată de la locul de muncă. Conform pct. 69 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (până la 01.01.1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit, iar adeverința este un alt document eliberat în modul stabilit de la locul de muncă.

Reclamantul menționează că în lipsa carnetului de muncă sau în cazurile în care carnetul de muncă include înscrieri incorecte și imprecise sau lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar (adeverința confirmă stagiul de muncă unde este indicat și contul personal), conținutul atestă înscrisul care vizează perioada anilor de activitate în colhozul „Kirov” din s. Bulăești, r-ul Orhei în perioada 1979-1988.

Reclamantul notează că, s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Orhei cu cerere în vederea recalculării pensiei de vârstă, în baza adeverinței cu nr. 207 din 04 iulie 1990 eliberat de către colhozul „Kirov”, însă prin decizia nr. p-1/19-25 din 18 octombrie 2019 cererea a fost respinsă, întrucât la stabilirea pensiei perioada de activitate din colhozul „Kirov” nu a fost luată în calcul, deoarece nu a fost posibilă confirmarea perioadei respective de activitate ca membru de colhoz, deoarece activitatea în colhoz se confirmă în baza extrasului din carnetul de muncă F-14, ținând cont de numărul de ieșiri la lucru și minimumul stabilit de zile-om lucrate, ceia ce nu este indicat în adeverință.

Casa Națională de Asigurări Sociale la fel a eliberat refuz, deoarece nu conține minimumul de zile-muncă stabilit și cel realizat pentru fiecare an din perioada vizată.

Prin certificatul nr. 680 din 10 decembrie 2019 eliberat de Primăria Bulăești, succesor al colhozului „Kirov”, s-a refuzat în eliberarea documentelor necesare pentru pensionare, deoarece colhozul „Kirov” a fost lichidat, iar arhiva colhozului „Kirov” a fost pierdută, s-au pierdut cărțile pe salariu începând cu anul 1950 până la anul 1998.

Prin certificatul nr. 224 din 12 decembrie 2019 eliberat de Serviciul raional de Arhivă Orhei, la fel s-a refuzat în eliberarea certificatelor necesare cu privire la activitatea sa în colhoz din motiv că colhozul „Kirov” din s. Bulăești nu a transmis la păstrarea de stat cărțile de salariu precum și ordinele directorului privind personalul scriptic.

Prin încheierea din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ, intentată la cererea chemare în judecată depusă de Stepan Savciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Casa Teritorială de Asigurări Sociale Orhei privind contestarea actelor administrative, în partea ce ține de pretențiile înaintate către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Orhei (f.d.58-59).

Prin hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea de contencios administrativ, intentată la cererea chemare în judecată depusă de Stepan Savciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată (f.d.62, 72-75).

Conform recipisei și a avizului de recepție anexate, se constată că Stepan Savciuc la 12 noiembrie 2020 a recepționat dispozitivul hotărârii (f.d.64, 67), iar la 16 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Stepan Savciuc a depus cerere de apel nemotivată (f.d.68, 69).

La 08 martie 2021, Stepan Savciuc a recepționat hotărârea motivată (f.d.79), iar la 11 februarie 2021 a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii prin care să fie admisă acțiunea (f.d.83-92).

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Stepan Savciuc împotriva hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.108, 109-116).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanța întemeiată a conchis în privința netemeinicii acțiunii, deoarece certificatul nr. 207 din 04 iulie 1990 prezentat, nu este suficient în vederea dispunerii recalculării pensiei, cu modificarea stagiului de cotizare. Or, stagiul de cotizare realizat anterior implementării evidenței individuale se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte acte eliberate în modul stabilit. Iar, în lipsa carnetului de muncă sau în cazurile care carnetul de muncă include înscriri incorecte și imprecise sau lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerație adevăratele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar (adeverința confirmă stagiul de muncă unde este indicat și contul personal), conținutul căreia, la caz, trebuie să vizeze perioada anilor de activitate în colhozul „Kirov” din s. Bulăești, r-ul Orhei în perioada 1979-1988.

Instanța de apel a reținut ca fiind juste constatările instanței de fond precum că confirmarea perioadei respective de activitate ca membru de colhoz, urmează a fi probată în baza extrasului din carnetul de muncă F-14, ținând cont de numărul de ieșiri la lucru și minimul stabilit de zile-om lucrate. Iar, certificatul nr. 207 din 04 iulie 1990, anexat la scrisoare, nu poate servi ca temei pentru includerea perioadei 1979-1985 în stagiul de cotizare. Or, acesta nu conține minimul de zile-muncă stabilit și cel realizat pentru fiecare an din perioada vizată de către reclamant.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului că, adeverința/certificatul enunțat este un document eliberat de la locul de muncă, care se încadrează în pct. 68 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și

modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017.

Instanța de apel a respins ca nefondat și argumentul apelantului că perioada de muncă 01.06.1980 - 15.08.1988 în cadrul colhozului „Kirov”, este confirmată prin carnetul de muncă. Or, înscrierile din carnetul de muncă pentru perioada de activitate în colhozul „Kirov” 12.01.1979 - 30.11.1985, nu sunt legalizate în modul stabilit, iar alte documente ce ar confirma perioada respectivă nu au fost prezentate (forma T-14, certificatul de salariu). Respectiv, sunt lipsite de justificare juridică argumentele precum că probele prezentate sunt suficiente în vederea demonstrării temeiniciei pretențiilor.

Cu atât mai mult, Primăria s. Bulăești a informat apelantul despre faptul că s-au pierdut cărțile de salariu începând cu anul 1950 până la anul 1998, iar potrivit răspunsului de la Serviciul raional de Arhivă Orhei, colhozul „Kirov” din s. Bulăești nu a transmis la păstrarea de stat cărțile de salariu. Respectiv, confirmarea perioadei de activitate în colhoz, nu a fost posibilă. Prin urmare, prima instanța întemeiat a concluzionat că, pentru perioada de activitate în colhozul „Kirov” din 12.01.1979 - 30.11.1985, nu există vreo confirmare a angajării apelantului. Iar, în condițiile în care în urma controlului judecătoresc, s-a constatat că în carnetul de muncă lipsește înscrierea datelor privind activitatea în colhozul „Kirov” pentru perioada de timp 1979 - 1988 inclusiv, și doar pentru anul 1984 fiind făcută o mențiune „muzician”, fără a fi indicată careva informație despre temeiurile legale care au stat la baza efectuării acestei mențiuni, nefiind înscrisă nici informația despre angajarea sau concedierea în funcția respectivă, instanța de apel a reținut ca fiind corecte concluziile instanței de fond despre legalitatea refuzului CNAS de a recalcula pensia cu includerea în stagiul de cotizare solicitat de reclamant.

Instanța de apel a stabilit că, în circumstanțele în care s-a constatat legalitatea actelor administrative contestate, prima instanța corect a respins ca fiind subsecvente pretențiile privind obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Orhei și Casei Naționale de Asigurări Sociale să recunoască valabilă adeverința cu nr. 207 din 04 iulie 1990 eliberată de colhozul „Kirov” din s. Bulăești, r-ul Orhei, și obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Orhei și Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze pensia pentru limită de vârstă cu introducerea vechimii în muncă ca membru al colhozului „Kirov” în perioada anilor 1979-1988. Or, prin prisma prevederilor art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, pretențiile privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, sunt indisolubil legate una de alta. Iar, respingerea pretenției privind anularea actului administrativ, duce la respingerea pretenției privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

La 20 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.133), Stepan Savciuc a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d.124-130).

În motivarea recursului, Stepan Savciuc și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată invocând că, instanța de apel nu a analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele

care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul a indicat că beneficiază de pensie pentru limita de vârstă începând cu 08 septembrie 2012 pentru stagiul de cotizare incomplet realizat în perioada până la 1999 de 13,5 ani și după 1999 de 4,2 ani, în total 17,7 ani.

Recurentul menționează că, înscrierile din carnetul de muncă ce reflectă perioada de muncă în colhozul „Kirov” și anume, perioada de 01.06.1980 – 15.08.1988, anume 8 ani 2 luni, nu au fost incluse în stagiul de muncă și în stagiul de cotizare pentru calcularea pensiei deoarece în carnetul de muncă este numai o singură ștampilă și semnătura persoanei responsabile la eliberare, dar la angajare ștampila și semnătura persoanei responsabile în carnetul de muncă, lipsește.

Prin adeverința nr. 207 din 04 iulie 1990 eliberată de colhozul „Kirov” din s.Bulăești, r-ul Orhei se confirmă faptul că a activat în calitate de lucrător muzical din anul 1979 până în anul 1988 inclusiv, fiind arătat și contul personal nr. 504 în baza căruia au fost achitate și contribuții în fondul social. Pe adeverința dată fiind aplicată ștampila, înregistrată cu număr de ieșire, data, luna, anul, semnată de către președintele colhozului T.A. Balaban și contabilului șef a colhozului V.N. Jantovan.

Recurentul a indicat că, potrivit carnetului de muncă perioada lucrată în colhozul „Kirov” este de 8 ani și 2 luni (01.06.1980 – 15.08.1988), în adeverința nr. 207 din 04 iulie 1990 eliberată de colhozul „Kirov” este indicată perioada 1979 – 1988, la fel în carnetul de muncă privind datele lucrate se reflectă anume începând cu anul 1979 unde sunt lucrate 112 zile și până în anul 1988 cu 353 zile, numai că anume aceste zile lucrate anual nu sunt legalizate cu semnătura și ștampila conducătorului de colhoz, însă sunt înscrise în carnetul de muncă. Anume această adeverință este documentul eliberat de la locul de muncă după cum prevede pct. 68 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, care prevede că stagiul de cotizare se confirmă în baza documentelor eliberate de la locul de muncă, serviciu, studii sau alte activități care se includ în stagiul de cotizare ori a documentelor eliberate de organizațiile ierarhic superioare, precum și de instituțiile de arhivă.

Recurentul a mai indicat că înscrierea sumară despre stagiul de cotizare inclus în carnetul de muncă și în baza adeverinței este considerată dovadă a stagiului de cotizare pentru activitatea realizată. Or, pct. 84 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, prevede cert că, înscrierea sumară despre stagiul de cotizare inclus în carnetul de muncă în baza altor documente este considerată dovadă a stagiului de cotizare pentru activitatea realizată.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 29 iunie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsesc informații privind notificarea părților a dispozitivului deciziei contestate, iar potrivit avizului de recepție DS8005375704AS (f.d.121), se constată că la 16 septembrie 2021, Stepan Savciuc, a recepționat decizia motivată.

La 20 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.133), Stepan Savciuc a depus recurs motivat (f.d.124-130) împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi. Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 22 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de Stepan Savciuc, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.139).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.

(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Stepan Savciuc, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către Stepan Savciuc se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh